

taller:
gegants de tija

Edat dels participants	10-16
Núm. de participants	Més de 5
Material	Llistons de fusta de 2 x 8 cm aprox. La llargada cal adaptar-la segons les necessitats dels participants. Per a nens d'1,50 cm pot ser que un dels llistons faci 1,60 cm i l'altre 90 cm.; 8 Kg de fang; 3 m de tarlatana (entretela quadriculada); Cola d'empaperar, vernís de porta transparent i aiguaaràs o dissolvent; Tauler de fullola d'uns 50 x 30 cm; Roba, llanes; Paper de diari; Aquarel·la o pintura plàstica i pinzells; 0,5 l d'oli de cuina; Grapadora de paret; Serra de fusta; Claus; Martell; Cargol i femella
Espai	Interior o exterior

Taller: gegants de tija

Desenvolupament

- 1 Cal realitzar primer un dibuix-idea del nostre gegant (cara, vestuari, etc.). El següent pas serà fer la cara del gegant amb fang (d'uns 40 x 30 cm). Si no es vol fer servir tant de fang, per aconseguir volum podem fer servir paper de diari com a farciment que després cobrirem amb fang i treballarem fins aconseguir els elements de la cara: ulls, nas, etc. No us facin por les exageracions, ja que donaran caràcter al vostre gegant.
- 2 Un cop aconseguit el volum de la cara amb fang, el recobrirem amb tires de paper de diari impregnades d'oli, a fi que la tarlatana que hi posarem després no s'enganxi al fang. La cara de fang ens farà de motlle.
- 3 Prepararem la cola d'empaperar perquè quedi una mica espessa. Tallarem la tarlatana a tires com si fossin benes de guix, tires estretes i llargues, d'uns 5 cm d'amplada.
- 4 Xoparem les tires de tarlatana amb la cola i anirem recobrint amb diferents capes la cara del gegant (per sobre dels diaris). Hem de procurar d'anar recobrint en diferents sentits, i anar treballant les tires en les llargades que ens interessin. És molt important deixar uns serrells per fora del contorn de la cara per poder-la grapar després. S'han d'aconseguir tres o quatre capes.
- 5 Es deixa assecar bé la tarlatana encolada i es prepara la base on es col·locarà, la qual retallarem amb la serra del taulell de fusta. Prèviament s'hi haurà marcat la grandària de la cara.
- 6 Cal preparar la tija. Agafarem els llistons i els clavarem en forma de creu. Per facilitar-ho ens pot anar bé fer un petit encaix on ha d'anar la unió dels dos llistons (un farà d'espatlles i l'altre d'eix central). S'ha de preveure la part del coll que caldrà clavar al taulell de fusta que farà de suport a la cara. És bo que la unió entre els dos llistons sigui fàcil de desmuntar. Una manera senzilla de fer-ho és per encaix amb un cargol i una femella que els unirà. Cal tenir-ho previst per si es vol vestir o desmuntar sovint. Clavarem el taulell de suport de cara a la paret de dalt del llistó.
- 7 Arrencarem la cara de la tarlatana un cop seca amb molta cura, fent pressió pels serrells que havíem deixat pels costats. La col·locarem sobre el taulell i la graparem per darrere amb la grapadora de paret. Un cop grapada es pot farcir per dins amb boles grans de paper de diari arrugades. Si es vol polir l'acabat de la tarlatana ara serà el moment de posar-hi una fina capa de pasta d'estucar i, un cop seca, la podrem afinar amb paper de vidre (però això és opcional).
- 8 Ara ja ha arribat el moment de decorar la nostra cara amb pintura. Hem de procurar realitzar acuradament la nostra idea i donar-li una capa de vernís de porta transparent per sobre si volem un acabat brillant. La cara del

darrere normalment és plana, amb un acabat de llana en forma de cabell grapat al taulell de suport. Si se li vol donar volum es pot repetir el procés de la cara, però, en aquest cas, en forma de cabell.

- 9** Vestuari: Túnica en forma de sac amb una obertura al centre de la vora de dalt i totalment oberta per baix per poder-hi entrar a dins. És millor comprar la roba a pes perquè surt millor de preu. S'ha de situar un petit visor a mitja altura del vestit. No cal dir que és millor si el camuflem. Un tros de tarlatana cosida i decorada segons el color de la roba pot anar molt bé. Les mànigues seran uns tubs llargs (tipus coixineres llargues) que graparem al llistó travesser un cop vestit o que cosirem a la túnica. Les mans poden ser uns grans guants fets amb roba diferent i farcits per dins amb paper de diari o restes de roba per tal de donar-los volum. Com que pesaran poc, quan girem i belluguem el gegant es mouran fàcilment i sense perill si clavem cap mastegot a algun espectador.
- 10** Per a un acabat més bo podem posar-li al cap un mocador o un barret... Si hi ha pressupost, es poden preveure diferents vestuaris segons el dia o el motiu de la festa. Per exemple, un monyo per a la geganta, una mantellina per a l'hivern, una trena, etc.